

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/32/2017
Identifikačné číslo spisu: 1511206292
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1511206292.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Stredoslovenská energetika Holding, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 36 403 008, proti žalovanému: EMEL BRATISLAVA, s.r.o., so sídlom Švabinského 21, 851 01 Bratislava, IČO: 31 390 633, zastúpenému Advokátska kancelária Lebovič, s.r.o., so sídlom Tomášikova 10/B, Bratislava, IČO: 50 289 934, v konaní o zaplatenie 394 474,96 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. novembra 2015, č. k. 2Cob/282/2015-201, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. novembra 2015, č. k. 2Cob/282/2015-201 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 24.08.2015, č. k. 29Cb/224/2011-187, zamietol návrh na vydanie opravného uznesenia.
2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 07.08.2015, doručil žalovaný súdu podanie, v ktorom žiadal opraviť rozsudok zo dňa 22.10.2014, č. k. 29Cb/224/2011-173. V podaní žalovaný uviedol, že v predmetnom rozsudku došlo k zrejmej nesprávnosti, keďže súd na pojednávaní konanom dňa 22.10.2014, zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania a trov právneho zastúpenia, teda rozhodol o celom predmete sporu, o trovách konania a trovách právneho zastúpenia, avšak v písomnom vyhotovení náhradu trov konania neuviedol.
3. Súd prvej inštancie uviedol, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a nakoľko žalovaný v tom čase, t. j. do dňa 22.10.2014, neuhradil súdny poplatok za odpor vo výške 23.668 Eur, podľa uznesenia zo dňa 05.08.2011, č. k. 29Cb/224/2011-69 a v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.10.2013, č. k. 3Cob/332/2012-120, súd mu takúto náhradu trov konania nemohol priznať. Okresný súd na pojednávaní konanom dňa 22.10.2014 vyhlásil rozsudok, v ktorom návrh zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania a trovy právneho zastúpenia, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku. Keďže súd pri písomnom vyhotovovaní rozsudku

vychádzal zo súdneho spisu, z ktorého mu vyplynulo, že žalovaný súdny poplatok, za odpor do dňa vyhlásenia rozsudku (22.10.2014) neuhradil, súd mu túto náhradu trov konania nepriznal. Avšak mu priznal trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia a to z dôvodu, že trovy právneho zastúpenia boli jediné trovy, ktoré žalovanému v čase vyhlásenia rozsudku vznikli. Nakoľko sa v danom prípade nejedná o chyby v písaní, počítaní alebo inú zrejmu nesprávnosť, súd prvej inštancie, návrh na opravu rozhodnutia, zamietol.

4. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Bratislave, napadnutým uznesením zo dňa 12.11.2015, č. k. 2Cob/282/2015-201, uznesenie súdu prvej inštancie, potvrdil.

5. Odvolací súd v napadnutom uznesení s poukazom na § 164 O.s.p., sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade, sa nejedná o zrejmu nesprávnosť, a teda nie sú splnené podmienky na vydanie opravného uznesenia.

6. Krajský súd v Bratislave zdôraznil, že súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný má nárok iba na náhradu trov právneho zastúpenia a v prípade, že žalovaný s týmto rozhodnutím nesúhlasil, mal podať v zákonnej lehote odvolanie. Skutočnosť, že žalovanému nebola súdom prvej inštancie priznaná iná náhrada trov (v tomto prípade náhrada trov konania titulom súdneho poplatku za odpor), podľa odvolacieho súdu, nie je dôvodom na vydanie opravného uznesenia, pretože nejde o zrejmu nesprávnosť, ani chybu v písaní alebo počítaní. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalovaný súdny poplatok za odpor, v rámci exekúcie uhradil. Odvolací súd dodal, že predmetný rozsudok súdu prvej inštancie, nadobudol dňa 23.12.2014 právoplatnosť, keďže proti nemu nebolo podané odvolanie.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal žalovaný dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení celej veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

8. Dovolateľ poukázal na to, že na pojednávaní dňa 22.10.2014, okresný súd meritorne rozhodol a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia žalovaného. Napriek tomu, že súd v rozsudku rozhodol o celom predmete sporu, o trovách konania a trovách právneho zastúpenia, v písomnom vyhotovení náhradu trov konania, neuviedol. Na základe uznesenia súdu zo dňa 05.08.2011, bola žalovanému uložená poplatková povinnosť, zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor v sume 23.668 Eur. Žalovaný preto žiadosťou doručenou okresnému súdu dňa 07.08.2015 požadoval, aby okresný súd podľa §164 O.s.p., odstránil zrejmu nesprávnosť medzi vyhláseným rozsudkom a jeho písomným vyhotovením tak, že uvedie v akej výške je žalobca povinný nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia. Okresný súd takýto návrh zamietol s tým, že krajský súd napadnutým rozhodnutím, rozhodnutie súdu prvej inštancie, potvrdil.

9. Dovolateľ má preto za to, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté viacerými vadami, ako hmotnoprávnymi, tak aj skutkovými, čím došlo k porušeniu jeho práva na priznanie náhrady trov konania, ktorá mu ako úspešnej strane sporu patrí, a ktorú si riadne a včas uplatnil. Vzniknutý rozpor medzi vyhláseným rozsudkom a jeho písomným vyhotovením, mal podľa dovolateľa okresný súd (prípadne odvolací súd), odstrániť postupom podľa § 164 O.s.p. Dovolateľ preto navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť

dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

12. Podľa § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p., dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

14. Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

15. Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa § 239 O.s.p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení, nemožno vyvodíť.

16. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

17. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo.

18. S prihliadnutím na obsah dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr osobitne zameral, či žalovanému bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., tak ako to tvrdí vo svojom dovolaní. K takejto vade došlo podľa dovolateľa tým, že na pojednávaní dňa 22.10.2014, okresný súd meritórne rozhodol a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia žalovaného, pričom v písomnom vyhotovení náhradu trov konania neuviedol. Na základe návrhu na vykonanie opravy písomného vyhotovenia rozhodnutia, k náprave nedošlo.

19. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

20. Rozsudkom sa rozhoduje o veci samej (§ 152 ods. 1 O.s.p.). V rozsudku súd vyjadruje svoj právny názor na vec, ktorú prejednáva. Rozsudok je povinný vždy verejne vyhlásiť (§ 156 ods. 1 O.s.p.).

Vyhlásenie rozsudku spočíva vo verejnom oboznámení účastníkov a prítomných osôb s úplným znením výroku, ďalej vo vysvetlení dôvodov rozhodnutia a v poskytnutí poučenia o opravnom prostriedku.

21. Vyhlásením, sa výrok rozsudku stáva pre súd záväzným (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

22. Podľa § 164 O.s.p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O návrhu na opravu súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

23. V danom prípade okresný súd, na pojednávaní dňa 22.10.2014, vyhlásil rozsudok, v ktorom návrh žalobcu zamietol a zaviazal ho nahradiť žalovanému trovy konania a trovy právneho zastúpenia, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku. Uvedená skutočnosť je zrejماً zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.10.2014, č. l. 140. Následne, súd prvej inštancie, písomne vyhotovil rozsudok zo dňa 22.10.2014, č. k. 29Cb/224/2011-173, v ktorom vo výrokovej časti návrh zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 2.922,92 Eur, k rukám právneho zástupcu žalovaného, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Takýmto postupom, okresný súd na pojednávaní rozhodol o celom predmete sporu, o trovách konania a trovách právneho zastúpenia, avšak v písomnom vyhotovení svojho rozhodnutia, už náhradu trov konania neuviedol.

24. Žalovaný sa domáhal opravy rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to žiadosťou podľa § 164 O.s.p., ktorá žiadosť bola súdu prvej inštancie doručená 07.08.2015 (č. l. 185). Predmetnou žiadosťou, žalovaný požiadal súd, aby odstránil zrejmu nesprávnosť medzi vyhláseným rozsudkom a jeho písomným vyhotovením tak, že uvedie v akej výške, je žalobca povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Okresný súd Bratislava V, uznesením zo dňa 24.08.2015, č. k. 29Cb/224/2011-187, zamietol návrh na vydanie opravného uznesenia. Krajský súd v Bratislave, napadnutým uznesením, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

25. Dovolací súd zdôrazňuje, že viazanosť súdu vyhláseným výrokom rozsudku znamená, že súd už nemôže rozhodnúť inak, než rozhodol, a že v písomnom vyhotovení rozsudku, sa nesmie v žiadnom smere odchýliť od výroku, ktorý ústne predniesol pri vyhlásení rozsudku a ktorý uviedol v zápisnici o hlasovaní. Ak by v písomnom vyhotovení, došlo k rozporu spočívajúcemu v nejakej chybe v písaní, počítaní alebo k inej zrejmej nesprávnosti, možno dosiahnuť nápravu opravou rozsudku podľa § 164 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/26/2006, judikované rozhodnutie č. 14/2011).

26. Preto, ak odvolací súd napadnutým rozhodnutím, nevyhovел návrhu žalovaného na opravu rozhodnutia súdu prvej inštancie, so záverom, že v prípade nespokojnosti žalovaného s písomným vyhotovením rozhodnutia súdu, a to v časti výroku o náhrade trov konania, mal podať v zákonnej lehote odvolanie, postupoval odvolací súd nesprávne, ktorým postupom odvolací súd odňal žalovanému možnosť konať pred súdom.

27. Procesný postup odvolacieho súdu, preto v dôsledku vyššie uvedených okolností, vykazuje vady konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. s tým, že sa napadnuté rozhodnutie javí byť arbitrárnym, keďže ním bol popretý účel a zmysel právneho inštitútu opravy súdneho rozhodnutia, ktorý bol vyjadrený v ustanovení § 164 O.s.p.

28. Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 C.s.p.), nakoľko postup odvolacieho súdu v dôsledku vyššie uvedených okolností, vykazuje vady konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm.

f/ O.s.p. Dovolací súd, sa pritom nezaoberal ostatnými dovolacími námietkami žalovaného.

30. Odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C.s.p.).

31. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.